

Tracht ze te bewaren

Ooit gedoopt in ambrozijn
breek ik in rode druppels

baar ik gutsend woord
varend zakt zoemend
heb ik gisteren
een man vermoord

begraven ligt hij in het laken
tussen de schuldenaren

Achter het gordijn, vereenzaamd
gebeten door negen slangen

Zonnebloemen op het hof
Hij jaagt op zwarte honden

Hij wist iets dat hij alleen kon weten
Wat er in hem staat geschreven
alsof hij echt was en kon blijven
de vruchten te laat gegeten

In een houten kom
brandt hij, verzaagd

Er is een cirkel ontstaan
in het gewapend beton
gebeten door zweet en weten
gloeiend, fluisterend, bevend

Langs het verleden wierp ik druppels
langst de toekomst kwijn ik lachend
elke dag in de spiegel
tot het einde van ijs vuurt

Zeven dagen geleden schiep god
de klankkast van mijn bestaan

En nu, heb ik een broer vermoord
Ik hang met mijn voeten aan een boom
op zoek naar de eerste spreuken
op zoek naar de eerste droom

Ooit gedoopt in hogere honing
vloeit inkt in de doopvont